

Psalmii mesianici - B. Reynolds

Psalmul 2

Cere-Mi, si-Ti voi da natiunile de mostenire si marginile pamantului in stapanire: Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, le vei sfarama ca pe vasul unui olar. Psalmul 2.8,9

Subiectul acestui psalm este guvernarea pamantului. Natiunile „se agatau“ in incercarea lor de a respinge guvernarea divina (versetul 1). Aceasta s-a implinit partial atunci cand Irod si Pilat „s-au adunat impreuna impotriva“ lui Hristos (Fapte 4.25-27). Iudeii si natiunile au fost complici la respingerea si omorarea Lui. Dar razvratirea lor va atinge apogeul odata cu apostazia zilelor din urma. Conducatorii natiunilor vor sa se elibereze de „legaturile“ si „funiile“ Sale, care simbolizeaza autoritatea lui Dumnezeu (versetul 3). Chiar si astazi vedem guverne debarasandu-se de anumite influente ale crestinismului si de cerintele sale morale. Dumnezeu a declarat ca Fiul Sau va imparati ca Rege, din Ierusalim. Acesta este un fapt atat de sigur, incat, desi inca nu s-a implinit, Dumnezeu vorbeste despre el la timpul trecut (versetul 6). Fiul lui Dumnezeu va cere si va primi natiunile drept mostenire (versetele 7 si 8). Descrierea stapanirii lui Hristos in timpul imparatiei de o mie de ani aminteste ca El va imparati cu un „toiag de fier“. Toiagul de fier sugereaza puterea imparateasca – nu va fi democratie atunci. Domnia lui Hristos va fi absoluta; cei care se vor impotrivi vor fi „sfaramati in bucati“.

Versetul 9 este citat de trei ori in Noul Testament.

1. Fiul de parte barbatesca, rapit la tronul lui Dumnezeu, va pastori toate natiunile cu un toiag de fier (Apocalipsa 12.5).
2. Imparatul Imparatilor va veni si „va lovi natiunile; Si El le va pastori cu un toiag de fier“ (Apocalipsa 19.15).
3. Credinciosii vor imparati cu Hristos si vor manui si ei toiagul de fier, pentru ca le va fi data „autoritate peste natiuni“! (Apocalipsa 2.26,27).

Imparatii sunt indemnati sa li slujeasca Domnului si sa Il „sarute pe Fiul“. Ferice de toti cei care se incred in El!

Psalmul 8

L-ai facut cu putin mai prejos decat ingerii si L-ai incununat cu glorie si cu onoare ... ai pus toate sub picioarele Lui. Psalmul 8.5,6

Psalmul 8 prezinta gloria „Fiului Omului“ din timpul imparatiei de o mie de ani, domnind peste ceruri si pamant. Hristos este „Domnul, Dumnezeul nostru“ si Numele Lui va fi inaltat pe tot pamantul;

atunci, gloria Sa va fi mai presus de ceruri. Cand Hristos era pe pamant, El a fost respins de conducatorii lui Israel, dar lauda din gura „pruncilor si a celor ce sug“ l-a amutit pe vrajmas. Aceasta s-a implinit cand copilasii l-au adus lauda in templu, spre consternarea marilor preoti (Matei 21.16).

Cand Dumnezeu a creat cerurile si pamantul, a pus pamantul sub picioarele lui Adam (versetele 3-8). Dar cheia acestor versete nu se gaseste privind la Adam si nici in psalmul propriu-zis, ci la trei pasaje din Noul Testament. 1. Hristos va veni din nou si va imparati pana va pune totul sub picioarele Lui. Ultimul vrajmas desfiintat va fi moartea (1 Corinteni 15.24-28). 2. Toate sunt puse sub picioarele lui Hristos asociat cu Adunarea (Efeseni 1.21-23). 3. Lumea „care va veni“ li va fi supusa; totusi, acum inca nu vedem ca toate li sunt supuse sub picioare, dar Il vedem incununat cu glorie si onoare (Evrei 2.5-9).

Adam a fost facut „cu putin mai prejos decat ingerii“ (versetul 5), insa Hristos a luat de bunavoie un loc mai prejos decat ingerii (din punct de vedere al pozitiei), si totusi, El in Sine Insusi este mai mare decat ei (Evrei 1.6). Descoperirea mareata din Evrei 2 despre care nu se aminteste deloc in Psalmul 8 este motivul pentru care Fiul Omului a fost facut cu putin mai prejos decat ingerii. Datorita mortii pe care a suferit-o, „El a gustat moartea pentru tot“ (Evrei 2.9). El a facut aceasta ca sa anuleze puterea celui rau, sa ii elibereze pe aceia robiti prin frica de moarte (Evrei 2.14,15)!

Psalmul 16

Nu vei parasii sufletul meu in Locuinta mortilor, nu vei ingadui ca Sfantul Tau sa vada putrezirea.

Psalmul 16.10

Acest psalm prezinta umanitatea Domnului Isus si dependentia Lui de Dumnezeu in timpul umblarii Sale, terminate in bucuria invierii. Mesia Se roaga ca viata sa-l fie pastrata. El Se increde in Domnul. In rugaciunea Sa, El spune: „Bunatatea Mea nu se inalta pana la Tine“. Venite de pe buzele unei Persoane Divine, aceste cuvinte pot parea greu de inteles, dar El vorbeste aici ca Om ascultator care nu cauta o pozitie pentru El insusi, ci pentru „cei alesi“ de pe pamant, cu care Se asociaza. El S-a identificat cu ramosita credincioasa in zilele intruparii Sale, cand a fost botezat de Ioan Botezatorul, „ca sa implineasca toata dreptatea“ (Matei 3.13-17).

Mesia vorbeste despre „partea mostenirii Mele si a paharului Meu“. Paharul Sau a fost mostenirea Sa in Domnul; aceasta a fost partea Lui. Pentru El a fost o mostenire placuta. Aceasta este o afirmatie remarcabila in lumina unui alt pahar pe care Tatal l-a cerut sa il bea. Spre deosebire de paharul placut al mostenirii Sale, a luat celalalt pahar din mana Tatalui Sau, pentru mantuirea celor pacatosi. Domnul Isus a putut spune: „Paharul, pe care Mi l-a dat Tatal, sa nu Il beau?“.

Vedem apoi marea profetie ca Dumnezeu nu va lasa sufletul Sau in Locuinta Mortilor, ci li va arata calea vietii. Aceste versete sunt citate iudeilor de Petru in Fapte 2.25-31 pentru a sustine invierea Domnului si pentru a arata ca Psalmul 16 nu se aplica lui David in mod personal, ci Domnului Isus. David a scris aceste cuvinte „fiind profet“ si „vazand mai dinainte“ ca ele se refera la invierea lui Hristos. Calea vietii l-a condus prin moarte si inviere; pentru El, aceasta a fost „belsug de bucurie“. L-a condus mai departe, la dreapta lui Dumnezeu, unde sunt „desfatari pentru totdeauna“.

lata care a fost bucuria pusa inaintea Lui (Evrei 12.2)!

Psalmul 22

Dumnezeu Meu! Dumnezeu Meu! Pentru ce M-ai parasit? ... Mi-au strapuns mainile si picioarele ... Isi impart hainele Mele intre ei si pentru camasa Mea arunca sorti. Psalmul 22.1,16,18

Psalmul 22 exemplifica ceea ce apostolul Petru a vrut sa spuna cand a scris: „...patimile care erau pentru Hristos si gloriile de dupa acestea“. Psalmul este impartit in doua parti: versetele de la 1 la 21 sunt despre suferintele lui Hristos, iar versetele de la 22 la 31, despre gloriile Imparatiei lui Mesia.

Psalmul 22 incepe cu suferintele Domnului privit ca jertfa pentru pacat. El sufera sub dreapta manie a lui Dumnezeu impotriva pacatului si este parasit; striga, dar nu este auzit, si totusi Il arata drept pe Dumnezeu in sfintenia si credinciosia Sa.

In versetele 6-22 citim despre suferintele Domnului pe cruce si despre invierea Lui. Aceste profetii uimitoare au fost implinite in detaliu de Domnul Isus. El a suferit dispret din partea poporului Israel si din partea neamurilor (versetele 6-12); puterea lui Satan s-a manifestat impotriva Lui (leul care racneste – versetul 13); sunt detaliate apoi suferintele adanci ale crucificarii Sale, inclusiv faptul ca mainile si picioarele l-au fost strapunse (versetele 14-17); oamenii si-au impartit hainele Lui intre ei si au aruncat sorti pentru camasa Lui. Invierea este anuntata de cererea Lui de a fi scapat din gura leului. El vesteste Numele lui Dumnezeu „fratilor in mijlocul adunarii“ (versetul 22; conform cu Ioan 20.17-19).

In continuare, psalmul este o profetie despre Imparatia lui Mesia in mileniu. Incepe cu binecuvantarea lui Israel „samanta lui Iacov“ si apoi se extinde, cuprinzand toate natiunile: „toate familiile natiunilor se vor inchina inaintea Ta“ (versetul 27). Cu siguranta, natiunile isi vor aduce aminte de El in timpul Imparatiei. Dar ce favoare pentru noi sa ne amintim de El astazi, vestind moartea Lui in vremea respingerii Sale, pana la venirea Lui!

Psalmul 34

El li pazeste toate oasele, niciunul din ele nu este zdrobit. Psalmul 34.20

Acest psalm mesianic se deosebeste de ceilalti patru de dinainte pentru ca aceia aveau in intregime inteles mesianic, pe cand in Psalmul 34 numai versetul 20 este o profetie despre Hristos! Insa acest verset constituie o profetie uimitoare, care descrie cu ce fel de moarte avea sa moara Mesia.

Cheia intelegerii acestei profetii o gasim in instructiunile despre Paste, cand niciun os al mielului nu trebuia sa fie zdrobit (Exod 12.46). Fiecare detaliu al sarbatorii Pastelui este bogat in semnificatii despre Domnul Isus (1 Corinteni 5.7). Fiecare crestin cunoaste semnificatia de baza a sangelui mielului de Paste, dar ce inseamna ca niciun os nu trebuia sa-i fie zdrobit? In acest psalm este scris despre Mesia ca Iahve „li pazeste toate oasele, niciunul din ele nu este zdrobit“. Aceasta profetie este citata o singura data in Noul Testament si este semnificativ ca ea apare in Evanghelia dupa

Ioan. Aceasta este Evanghelia care Il arata pe Hristos ca „Mielul lui Dumnezeu“ (Ioan 1.29). Tot in aceasta evanghelie, Pastele ocupa un loc mult mai important decat in celelalte trei. Multe dintre relatarile din Evanghelia dupa Ioan sunt situate in timp in perioada mai multor sarbatori ale Pastelui.

Evanghelia dupa Ioan incepe cu Ioan Botezatorul care marturiseste ca Isus era Mielul (Ioan 1.29) si se incheie cu marturia apostolului Ioan: „Dar, venind la Isus, cand au vazut ca Acesta murise deja, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor, ... pentru ca acestea au avut loc ca sa se implineasca Scriptura: «Niciun os nu l se va zdrobi»“ (Ioan 19.33,36). Soldatii romani au zdrobit oasele picioarelor celor doi talhari ca sa le grabeasca moartea, dar nu si picioarele Domnului Isus, pentru ca au vazut ca murise deja. Nu un om l-a luat viata, ci El Si-a dat-o de bunavoie (Ioan 10.17,18). Intr-adevar, El a fost Mielul Pascal!

Psalmul 40

In jertfa si dar de mancare nu Ti-ai gasit placerea: Mi-ai strapuns urechile; n-ai cerut ardere-de-tot, nici jertfa pentru pacat. Atunci am zis: „lata, vin; in sulul cartii este scris despre Mine. Este desfatara Mea, Dumnezeul Meu, sa fac placerea Ta, si legea Ta este inaintul inimii Mele“. **Psalmul 40.6-8**

Psalmul 40 a fost numit „psalmul intruparii“. Tema centrala a acestui psalm este Hristos devenind Om si venind in lume pentru a face voia lui Dumnezeu. Mesia Insusi vorbeste in acest psalm. El declara ca Dumnezeu nu are placere in jertfele de sacrificiu ale sistemului levitic. Planul lui Dumnezeu si pacatul nostru cereau mai mult decat sacrificii de animale.

Mesia spune: „Mi-ai strapuns urechi“. Traducerea greaca a Vechiului Testament reda acest verset prin: „Mi-ai intocmit un trup“; asa este citat in Evrei 10.5. Autorul Epistolei catre Evrei spune ca suntem „sfintiti prin jertfirea trupului lui Hristos“ (Evrei 10.10). El a devenit Om ca sa Se dea pe Sine Insusi ca jertfa (Evrei 9.14). Inainte de inceputul timpului, Hristos a spus: „lata, vin, in sulul cartii este scris despre Mine“ (versetul 7). Expresia „in sulul cartii“ inseamna sfatul vesnic al lui Dumnezeu ca Hristos sa vina in lume. Unii inteleg din aceasta expresie ca Scripturile Vechiul Testament, de la Geneza la Maleahi, vorbesc despre Hristos. Hristos este Centrul sfaturilor lui Dumnezeu, atat in eternitate, cat si in profetiile scrise ale Bibliei.

Era placerea lui Hristos sa faca voia Tatalui, pentru ca El Insusi a spus: „Legea Ta este inaintul inimii Mele“ (versetul 8). Asa cum inaintul chivotului legamantului erau tablele legii, izvorul launtric al inimii Domnului era voia Tatalui Sau. Intr-adevar, aceasta era mancarea Sa (Ioan 4.34), iar desfatara Lui era sa-l faca Tatalui placere. El putea spune: „Eu fac totdeauna cele placute Lui“ (Ioan 8.29), chiar daca aceasta a insemnat „moarte de cruce“.

Psalmul 41

Chiar si prietenul meu apropiat, in care ma incredeam, care manca painea mea, a ridicat calciul impotriva mea. **Psalmul 41.9**

Acest psalm incepe cu promisiunea Domnului pentru acela care are mila de sarac. „Cel sarac“ este un termen folosit in Psalmi pentru a descrie ramasita credincioasa a lui Israel in perioada necazului celui mare. Duhul lui Hristos se identifica in intregime cu ei in acest psalm, mai ales in durerea tradarii pe care o vor trai atunci. Domnul Isus va putea sa simta cu ei, pentru ca si El a fost tradat de unul dintre ucenicii Lui!

In versetul 9, Duhul profetic ne poarta inainte, spre noaptea in care Domnul Isus a fost tradat. Era in camera de sus cu ucenicii si tocmai le spalase picioarele (Ioan 13.4,5). Scena spalarii picioarelor este o imagine a slujbei de Avocat a Domnului, prin care ne curateste in drumul nostru aici jos. El a spalat si picioarele lui Iuda Iscarioteanul; dupa aceea, El citeaza din Psalmul 41.9: „Cel care mananca painea cu Mine si-a ridicat calcaiul impotriva mea“. Chiar calcaiul spalat mai inainte de mainile Lui pline de dragoste se ridica acum impotriva Sa! Iuda si-a indreptat calcaiul spre usa si picioarele sale l-au dus sa implineasca tradarea lui Hristos (Ioan 13.18,30). Ramasita credincioasa a lui Israel va cunoaste tradarea Anticristului in viitor, dar va avea parte de simpatia Domnului Isus in mijlocul necazului, asa cum si noi avem astazi parte de ea in incercarile noastre.

Sa observam ca Domnul Isus nu a citat acest verset in intregime, ci a omis cateva cuvinte: „Chiar si prietenul meu apropiat, in care ma incredeam“. Domnul nu s-a increzut in Iuda, „pentru ca-l stia pe cel care avea sa-L vanda“ mai dinainte. El le spusese celorlalti ucenici ca nu toti erau curati (Ioan 13.10,11). O, harul si atotstiinta Domnului nostru!

Psalmul 45

Tronul Tau, Dumnezeule, este in vecii vecilor; sceptrul imparatiei Tale este un sceptru de dreptate. Tu ai iubit dreptatea si ai urat rautatea; de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tau Te-a uns cu untdelemn de bucurie mai presus decat pe tovarasii Tai. Psalmul 45.6,7

Inima psalmistului „clocotea“ de ceea ce compusese despre Imparat. Cu limba lui „ca pana unui scriitor iscusit“, Il descrie pe Imparat ca fiind „mai frumos decat fiii oamenilor; harul este turnat pe buzele Tale: de aceea Dumnezeu Te-a binecuvantat pentru totdeauna“. Cand Mesia era pe pamant, oamenii se minunau auzind cuvintele Sale pline de har (Luca 4.22). Chiar dusmanii Lui au fost nevoiti sa admita: „Niciodata n-a vorbit vreun om asa, ca Omul Acesta“ (Ioan 7.46). El era cu adevarat mai frumos decat fiii oamenilor. Psalmistul scrie si despre vrednicia Imparatului in lupta, pentru ca Se va incinge cu sabia si vrajmasii li vor cadea la picioare (Apocalipsa 19.15).

Un alt fapt remarcabil ne este adus inainte si aflam ca acest Imparat este si Dumnezeu (versetele 6 si 7)! In Epistola catre Evrei, Duhul Sfant aplica aceste versete lui Hristos. Comparandu-L pe Fiul Omului cu ingerii, El spune: „Iar catre Fiul: «Tronul Tau, Dumnezeule, este din veacul veacului; si un toiag de dreptate este toiagul Imparatiei Tale»“ (Evrei 1.8). Mesia este mai mare decat ingerii – El este o Persoana divina! Hristos „a iubit dreptatea si a urat nelegiuirea“ si datorita acestor trasaturi pe care le-a manifestat ca Om, l-a fost dat un loc mai presus decat cel al tovarasilor Lui (versetul 7). Acest Om uns si inaltat are „tovarasi“ care sunt „toti dintr-Unul“ si care sunt numiti si fratii Lui (Evrei 2.11). Ce har minunat ca sfintii Sai sunt adusi in asemenea legatura stransa cu El! Totusi, nu trebuie niciodata sa uitam ca El este mai presus decat tovarasii Sai datorita maretiei Persoanei Lui!

Psalmul 68

Te-ai suit in inaltime, ai luat robia roaba, ai primit daruri in om. Psalmul 68.18

In prima jumatate a acestui psalm, Dumnezeu conduce poporul Israel prin pustie (versetele 1-17); in a doua jumatate se prezinta eliberarea viitoare a lui Israel si domnia de o mie de ani a lui Hristos (versetele 19-35). Numele divin „Adonai“ („stapan suprem“ sau „domn“) apare de sapte ori in acest psalm. Semnificatia acestui lucru este ca „Adonai“ folosit in Psalmi se refera adesea la Hristos (de exemplu, Psalmul 110.1). Folosirea cuvintului Adonai in Psalmul 68 are inteles profetic referitor la domnia lui Hristos ca Om. El Se suie triumfator pe inaltime si ia in robie dusmanul, cel care a avut in stapanire omenirea.

Versetul 18, profetia din textul nostru de astazi, este centrul acestui psalm. Se vesteste inaltarea lui Hristos ca Om pe tronul lui Dumnezeu. Apostolul Pavel aplica acest verset la inaltarea lui Hristos, in special in legatura cu darurile slujirii crestine (Efeseni 4.8). Din pozitia de Cap Inaltat al Adunarii, El primeste daruri „in om“ si da aceste daruri Trupului lui Hristos (Efeseni 4.8-12). In prima Epistola a lui Pavel catre Corinteni citim ca Duhul Sfânt imparte diferite daruri oamenilor. Dar in Efeseni oamenii sunt priviti ca daruri date de Hristos Adunarii: evanghelisti, pastori si invatatori. Darurile miraculoase au incetat. Dar darurile de la Hristosul Inaltat prezentate in Efeseni 4 raman atata vreme cat Adunarea este pe pamant, pentru ca El, Capul, este credincios sa ingrijeasca de Trupul Sau cat timp acesta se afla aici jos.

Apostolul Pavel omite ultima parte a versetului 18, care vorbeste despre „cei razvratiti“, pentru ca se refera la Israel, care va fi binecuvantat in viitor de Dumnezeu. Adunarea este ingrijita de Hristos acum, asa cum Israel va fi intarit de Adonai in viitor, pentru ca „El da putere si tarie poporului. Binecuvantat sa fie Dumnezeu!“ (versetul 35).

Psalmul 69

Cei care Ma urasc fara temei sunt mai multi decat perii capului Meu, ... pentru ca ravna casei Tale M-a mistuit ... Si Mi-au pus fiere in mancare si, in setea Mea, Mi-au dat sa beau otet.

Psalmul 69.4,9,21

Psalmul 69 detaliaza suferintele lui Hristos si necazurile din timpul vietii si mortii Sale. Se incheie cu descrierea mantuirii, a restabilirii si a binecuvantarii lui Israel in zilele din urma: „Pentru ca Dumnezeu va mantui Sionul“. Trei profetii din acest psalm sunt citate in Evanghelia dupa Ioan.

Versetul 4 este cel la care Domnul Isus face referire atunci cand descrie ura oamenilor fata de El: „M-au urat fara temei“ (Ioan 15.25). Starea ingrozitoare a inimii omului este dezvaluita de cuvintele „fara temei“; sensul literal al acestei expresii este ca L-au urat „gratuit“ sau „fara motiv“.

Versetul 9 este amintit de ucenici dupa ce Domnul a curatit templul de schimbatorii de bani (Ioan 2.13-17). Din ravna pentru Tatal Sau, nu dorea sa fie reprezentat gresit prin actiunile nelegiuite ale oamenilor. Ce ravna a avut El pentru Casa lui Dumnezeu!

Versetul 21 ne spune despre setea pe care a suferit-o Domnul pe cruce. Si in Matei si in Marcu este amintit faptul ca I s-a dat sa bea otet (Matei 27.34; Marcu 15.36); totusi, doar in Evanghelia dupa Ioan se gasesc cuvintele Domnului: „Mi-e sete“ (Ioan 19.28).

In aceasta Evanghelie, apa este omniprezenta: vasele ceremoniale erau umplute cu apa (Ioan 2), apa nasterii din nou (Ioan 3), darul apei vii (Ioan 4), slabanogul de la scaldatoarea Betesda (Ioan 5), strigatul Domnului „Daca inseteaza cineva, sa vina la Mine si sa bea“ (Ioan 7) si orbul de la scaldatoarea Siloam (Ioan 9). Si doar in aceasta Evanghelie, unde apa vietii este oferita celor insetati spiritual, El striga: „Mi-e sete!“. Fie ca toti cei care citesc aceasta sa bea din apa vietii pe care El o ofera fara plata!

Psalmul 91

El va porunci ingerilor Sai pentru Tine, ca sa Te pazeasca in toate caile Tale: ei Te vor purta pe maini, ca sa nu-Ti lovesti piciorul de vreo piatra. Psalmul 91.11,12

In Psalmul 91, Mesia este descris ca Omul desavarsit, dependent, singurul care a locuit intr-adevar „in locul ascuns al Celui Preainalt“, si care a ramas „la umbra Celui Atotputernic“. Ideea psalmului este: Hristos salvat dinaintea vrajmasilor Lui si pazit de Dumnezeu pe calea Lui pe pamant (versetele 2-10). „Niciun rau nu ti se va intampla si nicio rana nu se va apropia de cortul tau.“

In Evangheliile dupa Matei si dupa Luca citim despre ispitirea Domnului Isus si observam cum Satan a citat din acest psalm. Aceasta dovedeste ca Satan considera acest psalm drept profetie mesianica, dar, daca privim atent, observam ca l-a citat gresit. L-a dus pe Domnul pe streasina templului si l-a spus: „Daca esti Fiu al lui Dumnezeu, arunca-Te jos“ (Matei 4.6). Apoi a citat versetele 11 si 12, dar a omis o parte din versetul 11, „sa Te pazeasca in toate caile Tale“. Promisiunea protectiei prin ingeri pentru Mesia era legata de ascultarea si dependentia Lui de Dumnezeu. Urma sa fie pazit cand umbla pe caile lui Dumnezeu. Domnul Isus a implinit intotdeauna voia lui Dumnezeu; Satan a incercat sa-L determine sa paraseasca drumul ascultarii, dar nu a reusit. In acest psalm sunt aratate patru imagini ale lui Satan: ca leu, ca naporca, ca leu tanar si ca sarpe (versetul 13). In imaginea leului, Satan este o putere nimicitoare (1 Petru 5.8), a naporcii – el vine ca un inger de lumina (2 Corinteni 11.14), a leului tanar – se arata energia lui de a se opune lucrurilor lui Dumnezeu (Iov 1.7), iar a sarpelui – este prigonitor si ucigas (Apocalipsa 12.4-13).

Psalmul 91 se incheie cu glorificarea lui Mesia: „Il voi pune pe inaltime“. Aceasta, pentru ca Mesia l-a iubit pe Dumnezeu si, in umanitatea Lui sfanta, a aratat in mod desavarsit dependentia si ascultare de Dumnezeu.

Psalmul 102

Tu ai intemeiat pamantul la inceput si cerurile sunt lucrarea mainilor Tale; ele vor pieri, dar Tu vei ramane; si toate se vor invechi ca o haina, le vei schimba ca pe un vesmant si se vor schimba, dar Tu esti Acelasi si anii Tai nu se vor sfarsi. Psalmul 102.25-27

Antetul acestui psalm ii descrie cu acuratete continutul: „O rugaciune a celui intristat“. Psalmul 102 descrie in amanunt suferinta lui Mesia si parasirea Lui, in versetele 1-11. Vrabia nu traieste izolata, dar Mesia este ca „o vrabie pe un acoperis“. Domnul Isus a fost parasit de ucenicii Lui si respins de poporul Sau, dar aceste suferinte palesc in comparatie cu mania lui Dumnezeu pe care a suportat-o cand era pe cruce.

Ispasirea nu este prezentata in acest psalm, dar putem vedea suferinta lui Mesia pentru Israel – El urma sa moara „pentru natiune“ (Ioan 11.51). Rezultatul este prezentat in versetele 12-22, unde se descriu restabilirea lui Israel si venirea Domnului: „Domnul va rezidi Sionul, Se va arata in gloria Sa“.

Apoi citim ceva remarcabil, cand Mesia spune: „El Mi-a frant puterea in drum, Mi-a scurtat zilele“ (versetul 23). Mesia urma sa fie „nimicit“ (Daniel 9.26; Isaia 53.8). Ce fel de imparatie putea fi fara Imparat? Raspunsul este dat cand citim ca „anii Sai sunt din generatie in generatie“ si ca El nu este altul decat Domnul Creatorul! Explicatia divina a acestor versete o gasim in Epistola catre Evrei (Evrei 1.10-12). Creatia se va invechi si va pieri, dar Hristos ramane „Acelasi“ si anii Sai nu se vor sfarsi (versetele 26 si 27).

„Acelasi“ este un titlu divin care inseamna „Cel care exista si nu Se schimba“. Putem sa ne punem increderea in El in mijlocul unei lumi mereu schimbatoare. Isus Hristos, Acelasi ieri, azi si pentru totdeauna (Evrei 13.8)!

Psalmul 110

Domnul a zis Domnului meu: „Sezi la dreapta Mea, pana ii voi pune pe vrajmasii Tai ca asternut al picioarelor Tale“ ... Domnul a jurat si nu-l va parea rau: „Tu esti preot pentru totdeauna, dupa randuiala lui Melhisedec“. **Psalmul 110.1,4**

Psalmul 110 este citat in Noul Testament mai mult decat orice alt pasaj din Vechiul Testament. El descrie pozitia prezenta a lui Hristos la dreapta lui Dumnezeu, domnia Sa in Imparatia de o mie de ani, preotia Sa dupa randuiala lui Melhisedec, judecata Sa asupra capetenilor natiunilor si frumusetea Sa morala ca Om smerit, trairid in dependenta, si Care va fi inaltat de Dumnezeu.

Domnul Isus le-a pus o intrebare conducatorilor religiosi folosind primul verset al acestui psalm. Samanta lui David era in acelasi timp si Domnul lui David – o marturie puternica despre divinitatea lui Hristos care i-a redus la tacere pe cei care Il criticau (Matei 22.41-46). In acest pasaj, Domnul descopera si faptul ca David a scris acest psalm sub calauzirea Duhului Sfant.

Hristos va sta asezat la dreapta lui Dumnezeu pana cand va veni timpul sa ii supuna pe vrajmasii Sai. La acel moment, Israel se va intoarce la Dumnezeu si se va termina cu starea lor de orbire spirituala. Atunci se vor implini cuvintele psalmistului: „In ziua puterii Tale, poporul Tau va fi un dar de bunavoie“. Atunci lumea se va bucura de binecuvantare deplina in timpul preotiei Sale dupa randuiala lui Melhisedec. El va fi Imparat si Preot al „Dumnezeului celui Preainalt, Stapanul cerurilor si al pamantului“ (Geneza 14.18,19). Toate lucrurile vor fi adunate impreuna in El, „cele din ceruri si cele de pe pamant“ (Efeseni 1.10). Prin credinta, noi Il cunoastem acum ca Melhisedec, Cel care

poate sa mantuiasca si care traieste pururea ca sa mijloceasca pentru noi (Evrei 7.25). Lumea nu cunoaste nimic din privilegiile si binecuvantarile spirituale care apartin inca de pe acum chiar si celui mai simplu dintre credinciosi. Fie ca zi de zi sa umblam in puterea lor, asteptandu-L pe El!

Psalmul 118

Piatra pe care au lepadat-o ziditorii a ajuns cap de unghi ... Doamne, mantuieste, Te rog! ... Binecuvantat fie cel care vine in Numele Domnului! **Psalmul 118.22,25,26**

Psalmul 118 va fi cantecul ramasitei credincioase atunci cand vor fi eliberati de Mesia din mana vrajmasilor lor. Isi vor aminti cum natiunile ii inconjuraseră si ii facuseră sa sufere, dar Domnul i-a eliberat si le-a dat biruinta. Este foarte probabil ca acest psalm sa fi fost si cantarea pe care au cantat-o Domnul Isus si ucenicii in timpul mesei de Paste, inainte de a parasii camera de sus (Matei 26.30), deoarece, conform traditiei acelor vremuri, era cantata cu aceasta ocazie.

Domnul Isus a citat acest psalm in ziua de dupa intrarea Sa smerita in Ierusalim. Marii preoti si batranii poporului pusesera la indoiala autoritatea Sa (Matei 21.23). Domnul le-a raspuns, citand direct din Psalmul 118: „Piatra pe care au lepadat-o ziditorii a ajuns cap de unghi“. Ziditorii sunt conducatorii iudeilor care L-au respins pe Hristos, dar Dumnezeu avea sa inalte foarte sus aceasta „Piatra“ si avea sa-L faca „piatra din capul unghiului“. Expresia „mantuieste“ (versetul 25) este redată in Noul Testament prin cuvântul ebraic, „Osana“. Multimea a strigat aceasta atunci cand Domnul Isus a intrat in Ierusalim si la fel au facut si copiii in templu (Matei 21.9,15). Domnul Isus i-a avertizat apoi pe conducatorii iudeilor: „Iata, vi se lasa casa pustie“ (Matei 23.38). Aceasta stare de parasire a lui Israel nu va fi permanenta, pentru ca El spune ca nu Il vor mai vedea pana cand vor spune: „Binecuvantat fie Cel care vine in Numele Domnului!“. Atunci cand iudeii se vor pocai si se vor intoarce la Hristos, Dumnezeu Il va trimite din ceruri pentru a instaura Imparatia (Fapte 3.19-21). Credinciosul nu asteapta niciun fel de eveniment pamantesc. Fie ca si noi sa veghem si sa Il asteptam!

clickbible.org